

Finnish
Communion
65-1212

William Marrion Branham

“... päivinä, jolloin seitsemännen enkelin ääni kuuluu ...” Ilm. 10:7

Ehtoollinen

Jeffersonville, IN, USA

12.12.1965

Esittely

William Branhamin merkittävä palvelustehtävä oli Pyhän Hengen vastaus Raamatun kohtien Mal. 4:5-6, Luuk. 17:30 ja Ilm. 10:7 profetioihin. Tämä maailmanlaajuinen palvelustehtävä on ollut monien muiden Raamatun profetioiden huipennus ja Jumalan Pyhän Hengen työn jatke tänä lopunaikana. Tästä palvelustehtävästä on puhuttu Kirjoituksissa valmistamaan ihmiset Jeesuksen Kristuksen toista tulemusta varten.

Rukoilemme, että painettu Sana tulisi kirjoitetuksi sydämeesi, kun luet tätä saarnaa rukoillen.

Yli 1100 William Branhamin saarnaa on ladattavissa tai tulostettavissa ilmaiseksi ääninauhoina ja kirjasina useilla eri kielillä osoitteesta www.messagehub.info.

Tätä kirjaa voidaan kopioida ja jakaa eteenpäin mikäli se kopioidaan sellaisenaan, ilman muokkaamista ja jaetaan ilmaiseksi.

samoin kun menette veteen tullaksenne kastetuksi Jeesuksen Kristuksen Nimessä, te tiedätte mitä teette, te puette yllenne seurakunnalle sen, mitä Jumala on pannut teidän sisimpäanne, Kristuksen.

⁷⁶ Kun me otamme tämän ehtoollisen, se osoittaa seurakunnalle, että “minä uskon jokaisen Jumalan Sanan. Minä uskon, että Hän on se Elämän Leipä, joka tuli Jumalalta alas Taivaasta. Minä uskon, että jokainen Sana, jonka Hän sanoo, on Totuus. Ja minä elän Sen mukaan parhaan tietoni mukaisesti, Jumalan ollessa tuomarini. Sen vuoksi, veljieni edessä, sisarteni edessä... Minä en vanno, en kiroile, minä en tee näitä asioita, koska rakastan Herraa ja Herra tietää sen ja todistaa puolestani. Sen vuoksi, teidän edessänne, otan osan Hänen ruumiistansa, tietäen etten ole “tuomittu maailman kanssa”. Näettekö, siinä se on teille, silloin se on siunaus.

⁷⁷ Ja, muistakaa, voisin antaa tästä monia todistuksia, kun olen vienyt sen ja selittänyt sen sairashuoneessa, ja nähnyt heidän parantuvan.

⁷⁸ Muistakaa, kun Israel oli ottanut sen, mikä oli tästä esikuvana, vaelsivat he erämaassa neljäkymmentä vuotta, eivätkä edes heidän vaatteensa kuluneet, ja he tulivat ulos erämaasta, eikä heidän keskuudessaan ollut yhtään heikkoa, nuo kaksi miljoonaa ihmistä, ja heillä oli vain esikuva tästä. Mitä Todellinen tekeekään? Jos uhrieläimen ruumis teki sen heille, niin mitä tuleekaan Jeesuksen Kristuksen, Immanuelin Ruumis tekemään meille? Olkaamme kunnioittavia kun tulemme. Olkaamme juuri niin kunnioittavia kuin vain osaamme olla, kun tulemme.

Ehtoollinen

¹ Se oli kiihottava sanoma, jonka veli Pearry juuri silloin antoi meille Jumalan Sanasta. Kuinka totta onkaan, että “me rajoitamme Jumalaa ja ajoitamme Jumalaa; ja Hän on Iankaikkinen, emmekä me voi tehdä sitä.” Niinpä meillä nyt tänä iltana on edessämme jotakin muuta, ehtoollinen.

² Kolme vuotta odotin seurakunnan tuloa Tucsoniin, mutta nyt se on täällä. Kyllä, me olemme täällä. Niinpä kiitämme Herraa, Hän vain antoi meidän odottaa siihen asti, kunnes osaamme nyt arvostaa sitä.

³ No niin, on yksi asia, jonka haluaisin sanoa, juuri ennen kuin aloitamme ehtoollisen, ja se on tämä, että minä uskon, että me olemme nähneet tarpeeksi ajassa, jossa me elämme, että meidän tulisi todella jokaisen antaa koko olemuksemme Jumalalle. Minä uskon Hänen siunanneen meitä antamalla meille suoran vastauksen Kirjoitukseen. Niin kuin veli Pearry sen muutamia hetkiä sitten sanoi, että me olemme tuossa ajassa. Me emme ole sokeita, me näemme, että olemme täällä, me olemme saapuneet tähän.

⁴ Ja me voimme myös katsoa ympärillemme ja nähdä, millä tavalla inhimillinen mieli on jättämässä ihmiset. Että me emme voi viipyä täällä liian paljon pidempään, muuten me tulisimme olemaan täydellisessä mielisairaalassa, koko maailma tulee olemaan. Näettekö? Niinpä me olemme lopun ajassa.

⁵ Nyt, niin kuin veli Pearry lopettaessaan sanoi, nähdessämme, että nämä asiat ovat totta, me näemme, että ne ovat totta, eivätkä mitään tarua. Ne eivät ole vain jotakin, mitä me kuvittelemme mielessämme, vaan ne ovat jotakin, mitä Jumalan Sana on suoraan antanut meille ja julkituonut julkisesti edessämme, niin että tiedämme olevamme täällä. Me emme tiedä kuinka pitkään nyt, koska jälleen me tulemme takaisin pitääksemme silmällä sitä, mikä aika se on. Mutta me tiedämme

olevamme täällä, me olemme tuossa ajassa. Josko Jumalan aika, voin kuvitella...

⁶ Joku antoi pienen analyysin siitä kerran sanoen, että jos Jumala kärsisi häntä sen mukaan kuin... Jos Hän antaisi hänelle säädetyn ajan, tuhannen vuotta ollen vain yksi päivä, niin jos joku eläisi seitsemänkymmentävuotiaaksi, olisi se vain kymmenen minuuttia Jumalan ajasta. Näettekö? No niin, sen on sanottu olevan neljäkymmentä vuotta, joka tuskin edes merkitsisi aikaa, Hän voisi vain räpäyttää silmänsä. Näettekö? Näettekö kuinka nopea se olisi, tuo koko asia, jos se olisi jaettu aika; jota, Hänellä ei ole mitään aikaa. Hän vain on lankaikkinen.

⁷ Uskon sen olleen Saaran siellä, tai pienen Joosefin, joka yhtenä iltana sanoi minulle ja veli Pearrylle, hän sanoi: "Isä, missä ja milloin Jumala tuli näyttämölle? Mistä Hän tuli?" Näettekö? "Hänellä on täytynyt olla alku, eikö olekin? Eikö Hänen tarvinnut alkaa?"

⁸ Minä sanoin: "Ei. Kaikella millä on alku, on loppu, mutta sillä, millä ei ole alkua, ei ole loppua." Mutta tietenkin, hän on vasta kymmenenvuotias, ja se oli paljon sanottu häneltä. Näettekö? Ja kuinka hän voisi vastaanottaa sen, tiedon siitä, että jokin ei ole koskaan alkanut? Eikä se ole sitä vain hänelle, vaan myös minulle, näettehän, kaikille meille, se on suuri annos minulle, kuinka se koskaan sai alkunsa.

⁹ Nyt me olemme aikeissa noudattaa täällä jotakin, mikä on todella pyhää.

¹⁰ Ja minut kutsuttiin muutamia päiviä sitten erään oikein hienon kristityn herrasmiehen luo, joka ei koskaan ollut osallistunut tähän, ja hän oli ymmärtänyt, että me otamme ehtoollisen kirjaimellisesti. He ottavat sen niin kuin he sitä kutsuvat "hengellisenä ehtoollisena" Ja joka, niin pitkälle kuin on kysymys ehtoollisesta [Communion = yhteys, ehtoollinen] ja sanoisin, että se on oikein, koska "communicate" on "puhua jollekin" ["olla yhteydessä jonkun kanssa"], näettehän. Ja tuo

syödä." Näettekö? "Mutta tämä on määräys, joka meidän tulee pitää," näettekö? No niin:

Mutta ihminen tutkikoon itsensä, ja niin syököön tuosta leivästä, ja juokoon tuosta maljasta.

Sillä hän joka syö ja juo arvottomasti, syö ja juo tuomion itsellensä, koska ei erota Herran ruumista. (Ymmärrätekö?)

⁷³ Mikä te olette? Te olette kristitty ja te elätte jokaisen edessä niin kuin kristitty. Ja jos te otatte sen, ettekä elä niin kuin kristitty, te ette erota Herran ruumista. Te panette kompastuskiven jonkun muun tielle, näettehän, kun he näkevät teidän yrittävän tehdä sen, ja sitten ette elä niin kuin teidän pitäisi elää. Näettekö, te ette erota Herran ruumista. Tarkatkaa nyt, mikä kirous siitä seuraa:

Sillä tästä syystä monet ovat heikkoja ja sairaalloisia keskuudessanne, ja monet ovat nukkuneet pois. (Oikea käänös tuolle sanalle, veli Pearry, on "kuolleita". Ymmärrätekö? Näettekö, "monet ovat kuolleita.")

Sillä jos me tuomitsisimme itsemme, ei meitä tuomittaisi. (Näettekö, jos me tuomitsemme itsemme, ei meitä tulla tuomitsemaan. Näettekö?)

Mutta kun me olemme tuomitut, me olemme Herran kurittamat, ettei meitä maailman kanssa tuomittaisi. (Näettekö, ei mitään kiintymystä maailmaan.)

Sen vuoksi, veljeni, kun te tulette yhteen syödäksenne, odottakaa toistenne puolesta. (Näettekö?)

Ja jos joku on nälkäinen, hän syököön kotona, ettette tulisi yhteen tuomioksi. Ja loput tulen asettamaan järjestykseen kun tulen.

⁷⁴ No niin, toisin sanoen, älkää vain tulko ottamaan sitä niin kuin... Kuten hetki sitten sanoin noista juutalaisista ja heidän uhreistaan... Se oli ihmeellinen asia, Jumala oli antanut sen, mutta se tuli sille paikalle, etteivät he tehneet sitä vilpittömyydessä ja kunnioituksella ja järjestyksessä, ja niin se tuli vain löyhäksi Hänen sieraimissaan.

⁷⁵ No niin, sama asia koskee meidän tuloamme Herran aterialle, että meidän täytyy tulla tietoisina siitä, mitä olemme tekemässä. Aivan

te... Uskon, että te voitte olla kastetut koko pitkän päivän... Minä tiedän, että täällä ehkä istuu ihmisiä, jotka tulevat Apostolisesta seurakunnasta, tarkoitan, tai, Yhdistyneestä Helluntaiseurakunnasta, jossa he opettavat sitä. Mutta katsokaahan, minä en usko, että vesi anteeksi antaa syntejä. Tai, jos niin olisi, silloin Jeesus kuoli turhaan. Ymmärrätekö? Minä uskon, että se on vain Jumalan määräys, näettehän, osoitukseksi, että teille on anteeksiannettu. Mutta olla kastettu uudelleensyntymiseksi, ei, sitä minä en usko. Minä en usko, että vesi anteeksi antaa syntejä.

⁷⁰ Myöskään en usko, että tällä leivällä ja viinillä olisi mitään tekemistä teidän kanssanne, se on vain Jumalan määräyksen pitämistä, joka on määrätty meille tehtäväksi. Näettekö? Niin se on. Minä uskon, että vesikaste on sama asia. Minä uskon, että meidän on pakollista tehdä se, ja että Hän on tehnyt sen kaiken meille esimerkiksi. Ja Hän teki tämän meille esimerkiksi. Ja Hän pesi jalat esimerkiksi meille.

⁷¹ No niin: “Samanlaisella tavalla myös”, 25. jae:

Samanlaisella tavalla myös hän otti maljan, kun hän oli aterioinut, sanoen: Tämä malja on uusi testamentti minun veressäni: tämä tehkää, niin usein kuin te sen juotte, minun muistokseni [muistaen minua].

Sillä niin usein... (Muistakaa nyt!) ...Sillä niin usein kuin te syötte tämän leivän ja juotte tämän maljan, te julistatte Herran kuolemaa, kunnes hän tulee. (Kuinka pitkään? “Siihen asti kunnes Hän tulee!” Ymmärrätekö?)

Sen vuoksi kuka tahansa syö tämän leivän ja juo tämän Herran maljan, arvottomasti, hän on oleva syyllinen Herran ruumiiseen ja vereen.

⁷² Sallikaa minun pysähtyä minuutiksi. Syy miksi hän sanoi tämän, te näette sen täältä toisesta jakeesta, toisesta luvusta, kuinka hän sanoi: “Olen ymmärtänyt, että kun te tullette yhteen, te syötte ja jopa tullette humalaan Herran pöydässä.” He ymmärsivät sen väärin, näettehän. Aivan kuten ihmiset tekevät tänä päivänä, he elävät minkälaista elämää tahansa ja ottavat sen. Näettekö? Ja hän sanoi: “Teillä on kodit, joissa

veli antoi minulle tämän Kirjoituksen sanoen: “Veli Branham, etkö uskoisi nyt...”

¹¹ No niin, syy miksi sanon tämän... Sopiiko se, veli Pearry? [Veli Pearry Green vastaa: “Varmasti.”] Katsokaahan, syy miksi sanon tämän, on siksi, että te voisitte ymmärtää sen, mitä teette. Te ette... Jos menette mihin tahansa sokeasti, te ette tiedä minne menette tai mitä olette tekemässä. Teillä ei voi olla edes luottamusta siihen, jos ette tiedä mitä olette tekemässä. Mutta teidän täytyy ymmärtää mitä teette ja miksi te sen teette.

¹² Tämä mies sanoi: “Jos minä nyt otan Jumalan Sanan, niin eikö se ole Jumala, jonka me otamme?”

¹³ Minä sanoin: “Tarkalleen oikein, herra, se on totta. Mutta me luemme täältä, että he itse asiassa... Paavali opetti Herran ehtoollisen ottamista kirjaimellisesti. ‘Tämä tehkää Minun muistokseni’, Jeesus sanoi, ‘niin usein kuin te sen teette Minun muistokseni, te julistatte Herran kuolemaa, kunnes Hän tulee.’” Näettekö? No niin, meidän tulee ottaa se.

¹⁴ Me ymmärrämme, että Pyhä Paavali, ollen Uuden Testamentin profeetta, sääti sen Seurakunnalle. Pietari, Jaakob, Johannes, kaikki heistä, tarkoitan Matteus, Markus, Luukas, he kirjoittivat sen, mitä Jeesus teki, kirjureina. Mutta Paavali asetti tuon asian järjestykseen, hän oli Uuden Testamentin profeetta. Aivan niin kuin Mooses meni erämaahan saadakseen innoituksen kirjoittaa Raamatun viisi ensimmäistä kirjaa, samoin myös Paavali meni erämaahan ja sai innoituksen Jumalalta asettaa Uuden Testamentin Seurakunta järjestykseen ja ottaa siihen esikuvat Vanhasta.

¹⁵ Vanhassa Testamentissa heillä oli uhrikaritsa, ja Israel piti sen muistona, sitä käytettiin itse asiassa vain yhden kerran Egyptistä ulos tultaessa, mutta he pitivät sitä sen muistona kautta aikojen. No niin “jos laki ollen tulevien asioiden varjo”, näettehän...

¹⁶ No niin, minä uskon, että ehtoollinen (se mitä me nyt kutsumme “ehtoolliseksi”) on “Herran ehtoollinen”.

¹⁷ Meille on jätetty vain kolme fyysistä Jumalallista käskyä: yksi niistä on ehtoollinen; toinen jalkainpesu; kolmas vesikaste. Ne ovat ainoat kolme asiaa. Se on täydellisyys, kolmesta, näettehän. Ja ne ovat ainoat kolme käskyä, jotka meillä ovat. Me käsitämme sen Pyhän Paavalin asettamaksi Uudessa Testamentissa.

¹⁸ Nyt jos me sanoisimme: “Ehtoollisen pitäisi olla vain Sanan ottaminen”, niin minä en usko että kenelläkään on oikeutta ottaa Herran ehtoollista ennen kuin hän on ottanut Herran Sanan sydämeensä. Ymmärrätekö? Koska tulen lukemaan teille jotakin muutaman hetken kuluttua, ja te tulette näkemään sen. Nyt, huomatkaa se. Sitten, miksi sitten me...

¹⁹ Samalta pohjalta me voisimme ehdottomasti osoittaa oikeutetuksi Pelastusarmeijan. He eivät usko vesikasteeseen missään muodossa, he sanovat: “Me emme tarvitse sitä.” No niin, jos me emme tarvitse vesikastetta, niin miksi meidät on kastettu? He sanovat: “Vesi ei voi pelastaa teitä, Veri pelastaa teidät.”

²⁰ Olen samaa mieltä sen kanssa. Se on oikein, Veri pelastaa teidät eikä vesi. Mutta meidän täytyy ottaa vesikaste ulkonaisena merkinä siitä, että sisällinen armon työ on tehty. Näettekö? Niin meidän myös täytyy tehdä koskien ehtoollista!

²¹ Kun me olemme ottaneet Herran, meidän Uhrimme, itseemme, hengellisenä Syntymänä meihin, ja Hänen Ruumiinsa, me elämme Hänestä Sanan mukaan, ja meidän tulee myös symbolisoida se, koska se on käsky. “Katukaa, jokainen teistä, ja olkaa kastetut Jeesuksen Kristuksen Nimessä syntienne anteeksi saamiseksi.”

²² Paavali sanoi: “Minä olen saanut Herralta sen, minkä myös annoin teille, että Herra Jeesus samana yönä, jona Hänet kavallettiin, otti leivän, ja mursi sen ja antoi opetuslapsille ja sanoi: ‘Ottakaa ja syökää, tämä tehkää Minun muistokseni.’ Sillä niin usein kuin te otatte tämän leivän, te julistatte Hänen kuolemaansa, kunnes Hän tulee.” Nyt me näemme, että heillä siellä oli ihmisiä, jotka tulivat ja...

⁶⁴ Onko tämä ehtoollinen vain jotakin, jonka otan sanoen: “Hyvä on, muutkin ottavat tämän, minä myös”? Se on ilmentys, että minä olen osa Hänestä ja minä olen osa teistä, ja minä rakastan teitä ja minä rakastan Häntä, ja me otamme tämän yhdessä symbolina rakkaudestamme Jumalaan ja rakkaudestamme toisiimme kohtaan.

⁶⁵ Nyt haluan lukea jotakin Kirjoituksesta. Ja sitten, miten vain veli Pearry haluaa sen tänään. Toivoisin, että lukisitte sen kanssani, jos teillä on Raamattunne. 1. Kor. 11. luku, ja alkaen jakeesta 23.

⁶⁶ Ja sitten myös, omassa Tabernaakkelissamme, olemme aina tehneet tämän ja jalkojenpesun yhdessä, koska ne käyvät käsi kädessä. Uskon veljen ilmoittaneen sen keskiviikkoillaksi väkijoukon tähden, koska teillä ei ole tarpeeksi tilaa jalkojenpesulle, niinpä he tulevat tekemään sen keskiviikkoiltana.

⁶⁷ Nyt, 1. Kor. 11. jakeesta 23, kuunnelkaa nyt Paavalia. Muistakaa nyt, ja pitäkää tämä mielessänne, Galatalaiskirje 1:8: “Jos me, tai enkeli taivaasta saarnaisi teille jotakin toista Evankeliumia”, (kuin tätä minkä hän oli saarnannut), “olkoon hän kirottu.”

Sillä minä olen saanut Herralta sen minkä myös olen teille antanut, että Herra Jeesus samana yönä, jona hänet kavallettiin, otti leivän:

Ja kun hän oli kiittänyt, hän mursi sen, ja sanoi: Ottakaa, syökää: tämä on minun ruumiini, joka on murrettu teidän edestänne: tämä tehkää minun muistokseni [muistaen minua].

⁶⁸ No niin, sallikaa minun pysähtyä tässä ja sanoa, että Herran Jeesuksen Kristuksen ruumiin ottaminen tässä ehtoollisessa ei merkitse sitä, että ehtoollinen olisi kirjaimellisesti Kristuksen ruumis. Se on katolilaisuutta. Minä en usko, että se on oikein. Minä uskon, että se on vain määräys, jonka Jumala antoi meille, näettehän, se ei ole todellinen ruumis. Se on... No niin, se on todellisuudessa vain pieni pala happamattomasta leivästä. Se on vain määräys.

⁶⁹ Myöskään minä en usko, että kastaminen vedessä Jeesuksen Kristuksen Nimessä antaa anteeksi teidän syntinne. Minä en usko, että

⁶⁰ Tiedätkö, tuo hetki on pian tuleva, kun aivan täällä keskuudessamme tulee olemaan... Pyhä Henki tulee puhumaan, kuten Se teki Ananiaksen ja Safiiran tapauksessa. Näettekö, tuo hetki on tulossa. Näettekö? Ja me olemme... No niin, muistakaa se, näettehän, että Jumala tulee asumaan kansansa Keskuudessa. Sitä Hän haluaa tehdä nyt.

⁶¹ Me voimme vastaanottaa Sanoman, aivan niin kuin sanokaamme... Jos olisin nuori mies ja etsisin vaimoa ja sitten löytäisin vaimon ja sanoisin: "Hän on aivan täydellinen. Hän on kristitty. Hän on hieno nainen. Hän on kaikkea tätä ja olen varma siitä." Ei väliä sillä, kuinka varma olen siitä, ja kuinka mukavaksi hänet ajattelen, minun täytyy vastaanottaa hänet, ja hänen täytyy vastaanottaa minut; näettekö, se on näiden lupausten pohjalta.

⁶² No niin, me näemme, että sama asia on tämän Sanoman suhteen. Me näemme, että Se on oikein. Me näemme Jumalan vahvistavan Sen oikeaksi. Se on täydellisesti oikein. Vuodesta vuoteen, vuodesta vuoteen, Se jatkuu oikein ja jatkuu oikein. Kaikki, mitä Se sanoo, tapahtuu aivan tarkalleen sillä tavalla kuin Hän on sanonut. No niin, me tiedämme, että Se on oikein, mutta katsokaahan alkää tehkö sitä järkiperaiselta näkökannalta. Jos Sen teette, on teillä vanhaintavarain uskonto. Näettekö? Me emme halua mitään vanhaintavarain uskontoa, jotakin mitä joku muu on kokenut, niin että elämme heidän todistuksesta.

⁶³ Uskon, että se oli Jeesus, joka sanoi Pilatukselle, ajattelin muutama hetki sitten erästä sanaa, jonka Hän sanoi: "Kuka kertoi sen sinulle?" Tai: "Paljastettiinko se sinulle?" Toisin sanoen: "Kuinka tulit tietämään nämä asiat?" En muista sitä nyt aivan tarkasti sanasta sanaa, siitä on pitkä aika kun luin sen, mutta "kuinka huomasit sen... kuinka... kuka paljasti tämän sinulle?" Se koski sitä, että Hän oli Jumalan Poika. "Kuka paljasti sen sinulle? Kertoiko joku ihminen sen sinulle? Tai: "Niin kuin Jeesus sanoi: 'Onko Minun Isäni, joka on Taivaassa, paljastanut sen sinulle?'" Näettekö? Ymmärrätkö? "Mistä olet oppinut sen, onko se vanhana tavarana, tai onko se täydellisenä ilmestyksenä Jumalalta?"

²³ Tämä kallis veli, hyvin kallis veli, hän tuli ja sanoi: "Minä en ole koskaan ottanut sitä, veli Branham, en ymmärrä, mitä se on." Hän sanoi: "Minulle on opetettu se toiselta puolelta."

²⁴ Minä sanoin: "Mutta muista, me haluamme myöntää, että Pyhä Paavali asetti alkukristillisen Seurakunnan järjestykseen. He menivät talosta taloon murtaen leipää, sydämen yksinkertaisuudessa, ja niin edelleen. Ja nyt", minä sanoin, "hän asetti sen Seurakuntaan. Galatalaiskirje 1:8 hän sanoo: 'Jos enkeli taivaasta tulee ja sanoo jotakin muuta, olkoon se kirottu', näethän, ja hän oli sama mies, joka käski uudelleen kastettaviksi Jeesuksen Kristuksen Nimessä niitä, jotka olivat kastetut Johanneksen kasteella."

²⁵ Katsokaahan, on kolme asiaa, jotka meidän täytyy, kolme asiaa, jotka meidän täytyy tehdä symboleina: Herran ehtoollinen, jalkojenpesu, vesikaste. Näettekö?

²⁶ Te sanotte: "Mutta..." No niin, Pelastusarmeija ottaa sen siltä kannalta, että "tuo kuoleva ryöväri, kun hän kuoli, ei häntä vielä ollut kastettu, ja Jeesus sanoi, että hän tulisi olemaan Taivaassa." Se on täsmälleen totuus. Se on tarkalleen niin. Mutta katsokaahan, hän tuli tuntemaan Jeesuksen vasta kuolemansa hetkellä. Näettekö? Se oli hänen ainoa tilaisuutensa. Hän oli ryöväri, hän oli poissa, hän oli ulkona. Ja niin pian kuin hän näki tuon Valon, hän tunnisti Sen: "Herra, muista minua!" Ja Jeesus... Se oli totta.

²⁷ Mutta teille ja minulle, jotka tiedämme, että meidän pitäisi olla kastetut, ja kieltäydymme tekemästä sitä, silloin se on oleva teidän ja Jumalan välillä. Sama asia ehtoollisen kanssa!

²⁸ No niin, kun me otamme tämän ehtoollisen, niin se ei ole vain sitä, että sanotaan: "Tulen tänne ja syön hieman leipää ja uskon, että olen kristitty." Vaan jos panitte merkille, niin Raamattu sanoo: "Joka syö ja juo arvottomasti, on oleva syyllinen Herran Vereen ja Ruumiiseen." Näettekö? Teidän täytyy elää sellaista elämää ihmisten edessä... ja Jumalan ja ihmisten edessä, joka osoittaa, että te olette vilpittömät.

²⁹ Nyt vain hetki pidempään. Vanhassa Testamentissa heillä oli uhraamisasetus, tai -määräys. Ja niin on vesikastekin määräys; niin on jalkainpesukin määräys; niin on Herran ehtoollinenkin määräys. “Siunattu on hän, joka tekee kaikki Hänen määräyksensä, pitää kaikki Hänen asetuksensa, kaikki Hänen käskynsä, että hänellä olisi oikeus mennä sisälle Elämänpuuhun.”

³⁰ Huomatkaa tässä nyt, että aluksi oli Jumalan määräys tuoda uhri seurakuntaan ja temppeliin ja alttarille, ja uhrata uhrinne syntienne puolesta, uhrikaritsa. Voin aivan kuvitella näkeväni jonkun juutalaisveljen tulevan tiellä, ollen menossa alttarille ja tietäen olevansa syyllinen; tai tuovan liHAVAN härkensä, tai mitä hänellä olikin, oinaansa tai karitsansa, tai jotakin. Hän talutti sen mukanaan tietä alas niin vilpittömästi kuin voi tulla ja tuli sinne, pitäen Jumalan määräyksen juuri niin vilpittömästi kuin osasi.

³¹ Sitten hän laski kätensä sen päälle, tunnustaen syntinsä, papin laskiessa hänen syntinsä karitsan päälle, ja sitten tuon karitsan kurkku katkaistiin, ja se kuoli hänen puolestaan. Kun tuo pieni karitsa makasi siellä potkien ja verta vuotaen, olivat hänen kätensä täynnä verta, ja sitä lensi kaikkialle hänen päälleen, ja sen kuollessa hän käsitti tehneensä syntiä, ja että jonkun täytyi kuolla hänen puolestaan. Sen vuoksi, hän uhraisi tämän karitsan kuoleman oman kuolemansa puolesta. Näettekö, Karitsa kuoli hänen sijastaan. Silloin tuo mies teki sen sydämensä syvässä vilpittömyydessä.

³² Lopulta, sen tapahduttua uudestaan ja uudestaan, se jatkui edelleen ja edelleen, kunnes lopulta siitä oli tullut perinnäissääntö. Jumalan käsky tuli perinnäissäännöksi kansalle. Ja sitten hän tuli sanoen: “No niin, katsokaamme nyt, tänään on niin-ja-niin, ehkä minun on parasta mennä temppeliin. Kyllä, minun on parasta uhrata härkä.” Hän meni sanoen: “Hyvä on Herra, tässä on minun härkäni.” Näettekö, siinä ei ole mukana mitään vilpittömyyttä, eikä mitään ymmärrystä.

³³ Me emme nyt halua ottaa ehtoollista sillä tavalla. Sen kanssa on samoin, kun me tulemme Herran pöytään.

tiedätte, että siellä on joku veli, joka on tekemäisillään jotakin väärää, tai jotakin, niin te myös rukoilette hänen puolestaan. Näettekö? Katsokaahan, “odottakaa toisianne”, odottakaa minuutin verran, rukoilkaa. Jos on mitään väärää tunteita teidän ja jonkun välillä, alkää, alkää tehkö sitä, alkää tehkö sitä, vaan menkää ja oikaiskaa se ensin. Ymmärrättekö? Menkää oikaisemaan se ensin, koska he tahtovat tulla tänne niin puhtaina kuin vain voimme olla, ajatuksiltamme toinen toistamme ja Jumalaa kohtaan, ja silloin me tulemme yhteydessä Herran pöydän ympärille. Näettekö?

⁵⁶ Ja me teemme tämän kiitokseksi Hänelle ja toinen toistemme kesken. Me syömme leivän toistemme kanssa, juomme viinin toistemme kanssa, Hänen Verenään ja Hänen Lihanaan.

⁵⁷ “Ellette te syö Ihmisen Pojan lihaa ja juo Hänen Vertaan, ei teillä ole Elämää itessänne.” Näettekö? Katsokaahan, niin Raamattu sanoo. Ellette te tee sitä, ei siellä ole Elämää. Näettehän? Silloin te enemmän tai vähemmän osoitatte häpeävänne samaistaa itseänne kristityksi, sen elämän tähden, jota te elätte. Ja sitten tämä on todella ratkaiseva asia. Sillä jos te ette tee sitä, ei teillä ole Elämää. Ja jos te teette sen arvottomasti, olette te syyllinen Herran ruumiiseen.

⁵⁸ Sama asia vesikasteessa. Jos me sanomme: “Me uskomme Jeesukseen Kristukseen, Hän pelasti meidät synnistä, ja me olemme kastetut Jeesuksen Kristuksen Nimessä”, niin me tuotamme Hänelle häpeää tekemällä asioita, jotka ovat väärin, ja me tulemme maksamaan siitä. Ja toinen asia, kun me teemme sen, me yritämme tunnustaa yhtä asiaa ja tehdä toista.

⁵⁹ Tämä on vaikeutenamme tänä päivänä. Mitä minä uskon... Sanon “me”, minä ja seurakunta, jolle Herra Jumala on sallinut minun puhua näissä viimeisissä hetkissä, niin kuin uskomme olevamme ajan lopussa. Me uskomme, että Jumala on antanut meille Sanoman. Jumala on säätänyt Sen, Jumala on todistanut Sen, Se on Jumalan näyttämä. Nyt meidän täytyy tulla Hänen tykönsä kunnioituksessa ja rakkaudessa, ja sydämen, mielen ja sielun puhtaudessa.

kaikkea, ja minä rakensin tulen tähän päälle. Pakkasen voiman lisäksi oli lämmön voima sen yllä siitä suuresta vanhasta puunrungosta, jonka poltin. Ja kuitenkin, tässä sinä olet, elossa. Mistä sinä olet voinut tulla?”

⁴⁹ Mitä se oli? Siinä oli tuo toinen William Branham. Näettekö? Siellä syvällä oli tuo pieni Iankaikkisen Elämän hitunen, Jumalan geenistä, tuo Jumalan Sana, joka oli asetettu sinne. Jokainen teistä voi muistaa samankaltaisia asioita. Näettekö, Se toimi.

⁵⁰ Sitten katselin ylös puihin ja saatoin ajatella: “Lehti, näin sinun putoavan pois viime vuonna, ja mistä sinä olet tullut jälleen? Mistä te olette tulleet? Mikä toi teidät tänne?” Näettekö, Se oli tuo Iankaikkinen Elämä työskentelemässä ruumiissa.

⁵¹ No niin, sitten yhtenä päivänä kun kävelin, tuo Ääni puhui: “Älä koskaan tupakoi, ryypää ja niin edelleen.” Ja tuo nuori mies, ja kaikki, tuli vanhemmaksi. Näettekö, jokin liikkui siellä.

⁵² Mutta kuitenkin katsoin äkkiä ylös ja sanoin: “Minä en ole Charles ja Ella Branhamin poika. Siellä Jokin kutsuu.” Kuten kertomukseni pienestä kotkasta: “Minä en ole mikään kananpoika. Siellä on Jotakin jossakin siellä ylhäällä. Oi Suuri Jehova, kuka oletkin, avaa minulle! Minä haluan tulla kotiin. Minussa on Jotakin, joka kutsuu.”

⁵³ Sitten synnyin uudestaan. Tuo pieni Elämä, joka lepäsi siellä, elämän vettä vuodatettiin Sen päälle, ja silloin Se alkoi kasvaa. Nyt tuo vanha elämä oli anteeksiannettu, ja pantu Jumalan unohduksen mereen, eikä sitä enää koskaan tulla muistamaan minua vastaan. Näettekö? Me nyt seisomme vanhurskautettuina (niin kuin emme olisi koskaan syntiä tehneetkään) Jumalan Läsnäolossa.

⁵⁴ Sitten kun me tulemme Herran pöytään, meidän täytyy tulla kunnioituksessa, rakastaen ja arvostaen: “Missä me olisimme ilman Häntä.” Näettekö? Katsokaa kuinka se olisi voinut olla...

⁵⁵ Siksi uskon Paavalin sanoneen: “Sen vuoksi, kun tulette yhteen syödäkseenne, odottakaa toinen toistanne.” Se on, toisin sanoen, vain odottakaa muutama minuutti, rukoilkaa, tarkastelkaa itseänne. Ja jos te

³⁴ Jesaja 35... ei, suokaa anteeksi, Jesaja 60... Sallikaa minun ottaa se takaisin. Uskon että se on Jesaja 28, josta me löydämme tämän. Olen melko varma, että se on oikea luku. Hän sanoi: “Ohjeen täytyy olla ohjeen päälle; ja rivin rivin päälle; täällä vähän, siellä vähän. Pitäkää kiinni siitä, mikä on hyvää. Änkyttävän huulin ja toisilla kielillä tulen Minä puhumaan tälle kansalle. Ja tämä on Lepo.”

³⁵ Hän sanoi: “Kaikki Herran pöydät ovat tulleet täyteen oksennusta. Kenelle voin opettaa Oppia? Kenen voin saada ymmärtämään?” Näettekö? Uskon sen olleen oikean Kirjoituksen, Jesaja 28. “Kenen voin saada ymmärtämään Opin?” Näettekö, “pöydät”.

³⁶ No niin, tämä suuri asia, jonka me olemme aikeissa tehdä tänä iltana Hänen kuolemansa muistoksi... Mutta uskon, että me syömme Hänen Ruumiinsa päivittäin, tai, olemme juuri lopettaneet syömästä sitä, kun veljemme saarnasi meille. Me otamme Jumalan Sanan, me uskomme Sen koko sydämellämme. Me näemme Sen julkituotuna; me näemme Sen annetun meille; me näemme Sen vahvistettuna; me tunnemme Sen elämässämme. Ja meidän täytyy tulla tähän tilaisuuteen syvässä tietoisuudessa siitä, mitä olemme tekemässä, eikä vain siksi, että se on käsky.

³⁷ Te menette johonkin seurakuntaan, ja monta kertaa he antavat jotakin soodakeksiä tai jotakin vaaleata leipää ja murtavat sen; ja ihmiset, jotka tupakoivat, ryypäävät ja tekevät kaikkea muuta, tulevat ja ottavat Herran ehtoollisen vain siksi, että he ovat tuon seurakunnan jäsen. No niin, se on saastaisuutta Jumalan edessä!

³⁸ Jopa uhraamisesta Hän sanoi: “Teidän pyhät päivänne ja teidän uhinne ovat tulleet löyhäksi Minun sieraimissani.” Kuitenkin Hän oli säättänyt heille tuon uhraamisen. Mutta sen tavan vuoksi, miten he suhtautuivat siihen, siitä tuli löyhäksi Hänen sieraimissaan, juuri se uhri, jonka Hän oli säättänyt.

³⁹ Sillä tavalla me otamme Jumalan Sanan, liian monet (niin kutsutut) kristityt tekevät sen tänä päivänä. Me seisomme täällä ja opetamme tätä Sanaa, ja he sanovat: “Jeesus Kristus ei ole sama eilen, tänään ja iäti”, ja

opetamme asioita, jotka Hän lupasi meille ja jotka Hän vahvistaa todeksi, ja sanotaan: “No niin, se oli jotakin toista aikaa varten”, meidän sodomalainen palvontamme on tullut löyhäksi Hänen sieraimissaan. Hän ei vastaanota sitä, ei missään tapauksessa. Syynä siihen ovat meidän perinnäistapamme!

⁴⁰ Te ette ota Herran ehtoollista perinteen mukaan. Te otatte sen, koska sydämissänne on Jumalan rakkaus pitää Jumalan käskyt. Näettekö, sen tähden te sen otatte.

⁴¹ Niinpä jos te ette ota sitä vilpittömyydessä, silloin se on vain jonkinlainen perinne: “Meidän seurakuntamme noudattaa ehtoolliskäskyä joka sunnuntai, tai kerran kuussa, tai kahdesti vuodessa”. Ja te menette ja sanotte: “Hyvä on, se on minun vuoroni”, ja sitten te otatte ehtoollisen, sehän on löyhkä Jumalalle. Näettekö, se on vain jonkinlainen perinne.

⁴² Aivan niin kuin missä muussa tahansa, teidän täytyy olla vilpiton. Jumala haluaa sen tulevan sydämenne syvyydestä. Muistakaa, juuri se sama Jumala, joka toi teidät tänne maan päälle, on Se, jota te palvelette. Ymmärrätekö?

⁴³ Te teette tämän, koska Hän sanoi niin, koska se on Hänen käskynsä. Sitten me haluamme tulla syvässä vilpittömyydessä, tietoisina siitä, että olemme pelastetut Jumalan armosta. Ja me rakastamme Häntä ja me tunnemme Hänen Läsnäolonsa, ja me näemme Sen muuttavan meidän elämämme. Meidän koko olemuksemme on muuttunut. Me olemme erilaisia ihmisiä. Me emme elä niin kuin meillä oli tapana elää, me emme ajattele niin kuin meillä oli tapana ajatella.

⁴⁴ Niin kuin tässä kirjassa täällä, meillä on siellä kohta, jossa puhuimme siitä, että nuo kaksi Kirjaa olivat Yksi, Elämän Kirja. Ensimmäinen Elämän Kirja, kun te synnyitte, se oli teidän luonnollinen syntymänne. Näettekö? Mutta sitten kerran, siellä syvällä, siellä oli pieni Elämän jyvänen, niin kuin selitin joillekin teistä nuorista sisarista siellä kotona tänä iltapäivänä. Näettekö, siellä oli pieni Elämän jyvänen, josta ihmettelitte: “Mistä Se tuli? Mitä ovat nämä oudot asiat?”

⁴⁵ Sanoin tämän, puhuen omasta puolestani, kuten jos te sanoisitte: “William Branham, no niin, neljäkymmentä vuotta sitten, William Branham oli tämä ja on sama tänä iltana.” Ja joku sieltä takaa sanoisi: “William Branham, hän oli roisto”, näettekö, koska synnyin Charles ja Ella Branhamista. Heidän luonteessansa olin syntinen, tulin maailmaan valehtelijana, ja kaikki maailmalliset tavat olivat minussa. Mutta siellä syvällä oli myöskin toinen Luonne läsnä, näettehän, Jumalan ennalta määräämänä. Tässä samassa ruumiissa, näettehän, siellä oli kaksi luonnetta.

⁴⁶ No niin, minä huolehdin vain yhdestä niistä. Kun se kasvoi, pienenä vauvana jokeltelin: “Isi.” Ja ensimmäiseksi tiedättehän, minusta tuli valehtelija, ja tuli kaikkea muuta, mikä on syntiä, koska kasvoin sillä tavalla. Mutta siellä syvällä oli tämä pieni Elämän hitunen koko ajan.

⁴⁷ Muistan kuinka pienenä poikana... (Toivon etten pidättelee teitä liian pitkään. Mutta tietäen... Istuin ulkona joen penkalla ja saatoin istua siellä ja katsella ympärilleni yöaikaan. Isä ja äiti, he ovat nyt menneet lepoonsa. Ja noina päivinä he olivat syntisiä, meidän kodissamme ei ollut minkäänlaista kristillisyyttä. Ja, voi hyvänen aika, ryypättiin ja pidettiin kutsuja ja remuttiin; se teki minut sairaaksi. Saatoin ottaa lyhtyni ja koirani ja mennä metsiin ja viipyä siellä koko yön. Talvisaikaan menin metsästäämään, kunnes juhlat olivat ohitse, ehkä aamulla päivän noustessa. Tulin kotiin, eivätkä ne olleet ohitse, olin maannut vajan ullakolla nukkumassa, odottaen päivänkoittoa.

⁴⁸ Sitten voin muistaa ne ajat, kun olin siellä ulkona kesäaikaan, otin risuja ja valmistin niistä pienen tuulensuojan, jos sattui satamaan; makasin siellä, onget vedessä, kalastamassa; vanhan pesukarhukoirani maatessa siellä. Saatoin sanoa: “Kuulehan nyt. Tiedätkö, viime talvena leiriidyin, juuri tähän yhtenä yönä, ja rakensin tulen juuri tähän, kun odotin tässä vanhaa koiraani ajamaan pesukarhun puuhun, ja minulla oli tässä tuli. Maa oli viisi tuumaa syvältä jäässä. Mutta, pieni kukka, mistä sinä tulit? Kuka tuli ja istutti sinut tänne? Mistä sinä tulet? Ja mistä kasvihuoneesta he toivat sinut? Tai, miten on, mistä olet tullut?” Näettekö? Tuo pieni kukka, saatoin sanoa: “Maahan oli jäässä ja